Anul III

N.º 1

CĂMINUL

SÃO PAULO — BRAZÍLIA

Anul III. CAMINUL N-rul 1.

- São Paulo, Ianuarie-Martie 1953 -

NUMĂR INCHINAT BASARABIEI

B I N E - A Ţ I   V E N I T !

- Oştirei Româneşti -

Bine-aţi venit, Români şi fraţi iubiţi de-un sânge,
Bine-aţi venit in Ţară, oştiri liberatoare!
De dor şi bucurie azi inima mea plânge,
Şi sufletu-mi in pieptu-mi de dragoste tresare.

Bine-aţi venit, viteji mântuitori ai Ţării;
Fraţi iubitori de neam şi luptători statornici!
De-un veac râvnit-am noi spre ziua reinălţării,
De-un veac v'am aşteptat - orfani, de mamă dornici.

Azi jugul a căzut şi lanţurile-s rupte,
Şi zid despărţitor nu ne mai este Prutul,
Români viteji, cu suflet oţelit in lupte,
Sus steagul tricolor, căci el ne este scutul!

Răsună goarna...Oastea ruşinea azi ne spală,
Trecând triumfător, ca'n vremuri pârcălabii:
E oastea românească sosită 'n Capitală,
Pe vechiul nost' pământ al scumpei BASARABII.

Azi intre fraţii mei nu mai domnesc hotare,
IAR FIICA S'A LIPIT CU DRAG LA SÂNUL MAMII...
Veniţi! Veniţi cu toţii, la sfânta sărbătoare,
Români din pătru unghiuri răzleţe ale lumii!...

....
....

Nainte dar, 'nainte! spre Nistrul cel hotarnic,
Mult binecuvântate oştiri cu braţul tare:
SĂ-I FACEŢI ZID DE-ARAMĂ STRĂINULUI HRĂPARNIC,
DIN NISTRU PÂN' LA TISA, DIN MUNŢI ŞI PÂN' LA MARE!

ION BUZDUGAN,

Ianuarie 1918.
La intrarea Armatei
Române in Basarabia.

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

U N I R E A   B A S A R A B I E I

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

La 27 Martie se implinesc 35 de ani dela unirea Basarabiei cu patria-mamă România. După un secol dela anexarea ei la Imperiul Rusesc, Basarabia românească se trezeşte din somnu-i lung şi intunecat, işi scutură depe grumaz jugul străin şi, ascultând indemnul conştiinţei naţionale, se realipeşte la trunchiul străbun din care fusese ruptă de ghiara hrăpăreaţă a nesăţiosului vecin dela Răsărit.

După proclamarea autonomiei, care a avut loc la 23 Octombrie 1917 - act de mare insemnătate, datorit exclusiv "soldaţilor moldoveni in frunte cu ofiţerii lor",- Sfatul Ţării, in ziua istorică de 27 Martie 1918, declară in numele poporului din Basarabia că "Republica democratică moldovenească Basarabia in hotarele sale dintre Prut, Nistru şi Dunăre, Marea Neagră şi fostele frontiere cu Austria, - răpită de Rusia din trupul vechii Moldove de mai mult de-o sută de ani, - in virtutea dreptului istoric şi a dreptului naţional, pe baza principiului că popoarele singure trebue să decidă de soarta lor, - se uneşte, de-acum inainte şi pentru totdeauna, cu Patria mamă - România."

Dar idealul de care erau insufleţiţi basarabenii in acele zile de sărbătoare naţională, era mult mai măreţ: ei nu se simţeau mulţumiţi cu unirea a numai unei părţi din neam, ci vroiau ca intreaga suflare românească să fie unită intr'o singură ţară, o ţară care să fie a tuturor Românilor.

Prin glasul deputatului Ion Buzdugan, secretarul Sfatului Ţării, poporul basarabean şi-a exprimat clar şi răspicat această voinţă:

"Noi trebue să arătăm lumii intregi că vrem să fim uniţi nu numai cu mama noastră România, ci şi cu fraţii noştri de peste Carpaţi, din Transilvania şi Bucovina...cu fraţii noştri de pretutindenea." (+)

In acelaş sens au fost şi cuvintele rostite de Arhimandritul Gurie, in şedinţa in care s'a votat unirea:

"Dea Dumnezeu ca unirea votată de noi să aducă in curând şi unirea sorei noastre Transilvania, să intemeiem cu toţii o Românie mare şi frumoasă."

Dumnezeu le-a implinit dorinţa, - idealul românilor de pretutindeni de a se uni intr'o ţară a lor, sub scutul mândrului Tricolor românesc, s'a infăptuit incă in acelaş an.

R.C.

(+) vezi nota din pag. următoare.

B A S A R A B I A
in drum spre libertate şi re'nviere 'n românism

Pe românii din Basarabia - spre deosebire de fraţii lor din Transilvania şi Bucovina - desfăşurarea evenimentelor pe plan european şi mondial, cari odată cu terminarea războiului din 1914-18 aveau să deschidă neamurilor asuprite porţile spre libertate şi lumină, - ori spre o nouă, şi mai crâncenă robie, - i-a găsit nepregătiţi şi desorientaţi. De vină au fost, fără indoială, cei peste o sută de ani de dominaţie rusească, in care, politica de desnaţionalizare, dusă cu multă abilitate de regimul ţarist, a reuşit să-i cufunde pe basarabeni in bezna ignoranţei.

Lipsiţi mult timp de orice contact cu restul lumii, românii de peste Prut au ajuns intr'o stare de adevărată amorţire, incât nu mai simţeau dorinţa de a se avânta nici măcar cu gândul dincolo de graniţele "pravoslavnicei imărăţii" căreia fuseseră incorporaţi şi in care, aspiraţiile lor reduse la minimum, păreau a-şi fi găsit o implinire in domeniul vieţii religioase.

Astfel, la izbucnirea războiului din 1914, grosul populaţiei basarabene nu putea avea alte idei şi lozinci decât acelea cari fuseseră difuzate decenii de-a rândul inlăuntrul spaţiului rusesc şi cari excludeau orice idealuri cu caracter naţional: "Inalta misiune creştină a Rusiei impotriva păgânilor" - "Slava Impăratului, - ocrotitorul noroadelor asuprite" etc.

"Mirajul Rusiei infinite, inepuizabile, eterne, era atât de mare, incât copleşea orice alt gând; convingerea in biruinţa finală a Rusiei era o dogmă sfântă. In faţa acestui moment de proporţii colosale, totul dispărea." (+)

Şi totuşi, in străfundul sufletului lor, basarabenii n'au incetat a fi ceeace au fost părinţii şi strămoşii lor: români. Au dovedit-o faptele de mai târziu. Scânteia conştiinţei naţionale a mocnit mult timp sub cenuşă, pentru a izbucni in flacără strălucitoare şi curată in clipa hotărâtoare...

Unirea Basarabiei cu Romania s'a făcut nu fără oarecari frământări, cauza fiind anumite curente potrivnice, promovate de elementele străine aciuite in această provincie, cari incercau să-i abată pe basarabeni spre alte direcţii.

In lupta pentru redeşteptarea şi indrumarea basarabenilor pe calea românismului, contribuţia cea mai preţioasă a dat-o -şi de astă dată- studenţimea, acel tineret naţionalist, capabil de a imbrăţişa fără rezerve un mare ideal şi de a lupta cu elan pentru realizarea lui. Acest tineret a lansat, cel dintâiu, ideia de unire, şi anume: "Unirea Basarabiei cu toate provinciile româneşti."

Ofiţerimea şi soldaţii "moldoveni" au dat şi ei dovadă, in acele momente de răscruce, de iniţiativă şi patriotism. La acţiunea pornită de aceştia, s'au alăturat apoi preoţii şi invăţătorimea dela sate. Incetul cu incetul, dibuindu-şi drumul prin haosul de idei şi curente, cari, odată cu izbucnirea revoluţiei bolşevice, cuprinsese şi Basarabia, românii dintre Prut şi Nistru au reuşit să-şi croiască ieşirea spre limanul firesc.

(+) O.Ghibu: Dela Basarabia Rusească la Basarabia Românească

Trebue să relevăm in acest loc, nepreţuitul ajutor de care s'au bucurat basarabenii in acele ceasuri hotărâtoare pentru provincia lor, din partea elementului ardelean. Căci la Chiev, spre exemplu, studenţimea basarabeană "s'a indrumat spre o concepţie direct şi integral românească"in urma contactului pe care l'a putut avea cu ofiţerii ardeleni "cari se găseau acolo adunaţi de prin intreaga Rusie, unde ajunseseră ca prizonieri de războiu austro-ungari."

Din insemnările studentului Vladimir Bogos, dela Chiev, aflăm că transilvănenii le-a fost de mult ajutor. "Iată, in adevăr oameni, cari se pot cu drept cuvânt numi luptători, - scrie el. "Imi plac foarte mult. Numai pe chestia evreiască nu mă impac cu ei. Mai mulţi sunt antisemiţi. Astfel, insă, cum descriu ei lucrurile, poate că au dreptate." Iar ca incheiere scrie: "Focul sacru al naţionalismului ardelean a incălzit sufletul tinerilor basarabeni ...şi le-a dat avântul cel mare spre calea adevărată a intregirii neamului.." (+)

\+

Orice argumentări, cu care ruşii ar incerca să-şi sprijine pretenţiile asupra Basarabiei, sunt lipsite de fond.

Basarabia a fost intotdeauna românească, din cele mai vechi timpuri. Drepturile noastre asupra acestei provincii, care odinioară făcea parte integrantă din vechea Moldovă, sunt aşezate pe fundament istoric şi etnic. Toate incercările Rusiei ţariste de a o slaviza, n'au reuşit. Românii, cu toate deportările şi colonizările cari au avut loc, au rămas elementul majoritar in această provincie anexată de ruşi la 1812 fără nici-un drept, decât acela al forţei, iar limba românească a supravieţuit intactă celor 100 de ani de ocupaţie străină.

Cât priveşte Rusia Sovietică de astăzi, dacă ar fi sinceră şi dreaptă, (Doamne, ce iluzii!), ar trebui să abstea dela orice obiecţie referitoare la actul de unire al Basarabiei cu România, şi ar trebui să recunoască, mai departe, ilegalitatea ce a comis-o in 1940 şi apoi in 1945, când, impotriva propriilor principii enunţate in revoluţia din 1917, a anexat pur şi simplu, in virtutea "dreptului celui mai tare" o provincie ce nu-i aparţine. Căci una din lozincile revoluţiei comuniste a fost şi aceea a dreptului de autodeterminare a popoarelor. Ori, Basarabia, făcând uz de acest drept, şi-a ales la 27 Martie 1918 drumul, unindu-se "pentru totdeauna cu patria mamă România."

Nica Ilarion

Acum 30 de ani...

Comitetul central al studenţilor basarabeni, interpretând just sensul istorieişimarileimperative naţionale, in slujba cărora se simţia chemată in primul rând această studenţime, - dă următorul manifest:

"Nu ne trebue o Rusie federativă, căci Rusia nu ne-a dat in curs de 100 de ani decât intunecime şi sărăcie, iar in vremurile de slobozenie de acum nu ne-a dat decât anarhie. NOI VREM O ROMANIE A TUTUROR ROMANILOR!...Să ştie toţi duşmanii neamului nostru, fie ei străini, fie din mijlocul nostru, că noi tinerimea română din

(+) O.Ghibu: Op-cit.

Basarabia, ~~nu ne~~ vom da indărăt dela nici-o piedecă, ce va ~~sta~~ in calea indeplinirii sfintei cauze a UNIRII TUTUROR ROMANILOR."

In acelaş timp, anumiţi "boeri" basarabeni, instrăinaţi de sufletul neamului din care se trăgeau, şi preocupaţi doar de interesele lor personale şi mai cu seamă de grija de a-şi păstra anumite privilegii şi moşii, işi cheltuiau banii in călătorii, pe la prezumaţii potentaţi ai zilei de mâine, pentru a-şi asigura sprijinul acestora; unire ori ba, - ce-i interesa pe ei aceste fleacuri, depe urma cărora nu aveau a câştiga nimic. Pentru aceşti oameni conta numai viaţa de huzur şi comoditatea dusă până aci, primejduită acum de prefacerile prin care trecea ţara...

Din păcate, in toate epocile au existat şi oameni de aceştia.

oooooooooooooooooooooo

BASARABENILOR

Să ştiţi: de nu veţi ridica
Din sânul vostru un prooroc,
In voi viaţa va seca.
Zadarnic soartea veţi ruga,
Căci scoşi veţi fi atunci din joc,
Şi-ţi rămânea făr' de noroc.

Din chiag de lacrimi şi dureri,
Din trăsnet de mânie sfântă
Şi din nădejdi şi zbuciumări,
Din năzuinţi şi frământări
El trebui facla să-şi aprindă
Şi 'n el pe toţi să vă cuprindă...

El jalea vechilor câmpii
Numa 'ntr'o lacrimă va strânge;
Din spic, din strugurul de vii,
Din spic - sudori, din viţă-sânge,
In stropi va scurge ape vii;
Le va sorbi, şi nu-ţi mai plânge....

Şi toţi veţi fi un gând şi-un nume
Şi, infrăţiţi, veţi făuri
Un viitor măreţ in lume, -
Iar el va şti să vă indrume
Acolo, unde va zări,
C'a voastră stea va răsări.

Dar ştiţi: de nu veţi ridica
De printre voi acest Prooroc, -
In voi viaţa va seca,
Zădarnic soartea veţi ruga,
Căci scoşi veţi fi atunci din joc
Şi-ţi rămânea fără noroc!

Mărăşeşti   † Al.Mateevici
10 Iulie 1917.

oooooooo

T R A I A S C A U N I R E A !

Ceasul atât de mult aşteptat,astăzi a sosit! S'a implinit visul,de jalea căruia,după cum zice poetul, ni-au răposat şi moşii şi părinţii.

Şi noi uimiţi de această clipă măreaţă,am pierdut acum cuvântul.

Lanţul a căzut,s'a risipit intunericul robiei şi Prutul de lacrimi şi suspine s'a prefăcut astăzi in râul bucuriei,căci aici după atâtea zbuciumări şi răzleţire,noi ne-am imbrăţoşat fraţii. De astăzi inainte intre noi nu mai sânt munţi,nu mai sânt ape,nu mai este nici o putere pământească care ar putea să ne despartă. Un suflet sântem şi o viaţă.

O, cine ne va spune fericirea noastră?

Şi, dacă până acuma chiar in mijlocul nostru s'au mai găsit de acei nenorociţi, cari in intunerecul nopţii de veacuri nu puteau afla calea adevărată, apoi astăzi, la lumina a-totcuprinzătoare a soarelui care ni-a răsărit, ei vor inţelege rătăcirea lor şi cu lacrimi de pocăinţă vor alerga la picioarele Maicii noastre.

N'avem alt gând, n'avem altă simţire, n'avem alt cuvânt decât: Trăiască România Mare! Trăiască unirea intre toţi Românii de pe faţa pământului!

7 Aprilie,1918.

M.Minciună
Deputat in Sfatul Ţării

F R A Ţ I L O R ...

Primiţi-ne şi crede-ne-ţi,
Inţelegându-ne durerea
De care-i cântecul pătruns
Şi ni-i curmată 'n noi puterea.

Sărmanii, - robi rătăcitori, -
Venim acasă de departe,
Răniţi,bolnavi,fâr' aspirări,
Infrânţi, cu inimile moarte.

Inveninaţi şi otrăviţi
De-un dor ce s'a născut in temniţi,
Copii lăsaţi pe străzi, - nuştim
De năzuinţi şi de indemnuri.

Fără 'ndrumări, fără chemări
Crescut-am in străinătate,
Lipsiţi de visuri strămoşeşti,
Nu mai ştiam de unchiu şi frate...

Nu vă feriţi...suntem ursuzi,
Sălbateci şi cu cânturi crude,
Nu rugă, - ură şi blăstăm
In doina crâncenă s'aude.

Nu ne cunoaşteţi; ne-au schimbat
Şi ne-au schimonosit străinii,

Suntem insă ai voştri, 'n noi
Acelaş sânge curge 'n vine.

Deschideţi-ne uşa...Eri,
Incă ne ingânau străinii,
Iar azi cu lumea 'n rând suntem,
Poruncitori, cu crezu 'n bine.

Nu vă miraţi dacă 'n cântări
S'aud suspine şi urgie.
E moştenirea din trecut,
Ecoul vieţii de robie.

3 Sept.1918

IORGU TUDOR

BUCURA-TE ROMANIE!

- 24 Ianuarie 1918 -

Astăzi soarele răsare,
Strălucind din cer feeric,
Pe pământul Basarabii:
Raza lui mântuitoare
Izbăveşte astăzi slabii,
De jug,lanţuri şi 'ntuneric!

Bucură-te Românie,
Căci azi steagul tricolor, -
Roşu-galben şi albastru,
Din divina-i măreţie,
Flutură deasupra noastră,
Falnic şi liberător!

I. BUZDUGAN

UN BUN ROMÂN BASARABEAN

- Din trecutul nostru -

A venit la mine.Bătrâna scundă,incovoiată sub povara anilor mulţi şi grei....Ea părea că-i o nălucă din trecut, un letopiseţ ...al trecutului neamului nostru din Basarabia... A venit căci a simţit in liniştea apusului vieţii ei,că munca pe care a dus-o soţul său o viaţă intreagă, că visul lui de a vedea limba română in şcolile din Basarabia, se indeplineşte.

E soţia lui IOAN DONCEV, fostul profesor de limba română la liceul No.1 din Chişinău şi autorul manualelor de limba română in şcolile din Basarabia.

Cine a fost el de origine?

Pronumele lui sună bulgăreşte; poate că a fost bulgar,poate că a fost din vre-o familie românească, dar neapărat a fost un bun Român, un Român care cunoştea bine limba şi literatura noastră, care in sufletul său păstra o iubire nemărginită către nea-

mul nostru, către trecutul și poezia noastră.

In prefața ("Procuvântarea") cărții lui "CURSULU PRIMITIVU DE LIMBA RUMANA", care a aparut in Chișinău la anul 1865, prefața scrisă in rusește, el se plânge că in școala medie (județenă) din Hotin se propune să se inchidă cursul de limba română.

"Ori cum ar fi", scrie el, - "dar e foarte trist! Nouă ni-se pare că tineretul local din multe puncte de vedere, mai mult ar avea folos să invețe limba țării, decât limba franceză sau germană."

Mai departe, tot pe acele pagini spune despre limba română cu atâta evlavie și dragoste pătrunzătoare aceste cuvinte:

"Ar fi foarte de laudă și de folos ca și fetele romănce să invețe limba sa maternă, care cuprinde in ea atâta frumusețâ, atâta duioșie și in care ele, probabil, mult simt; pentru că după firea omenească, cea mai bună parte a sentimentului nostru, a duioșiei - e limba noastră maternă. Cum copilul este este apropiat de pieptul mamei, tot așa-i aproape sufletului nostru tot ce se cugetă, ce se vorbește și ce se cântă in limba lui maternă. Legile naturii ne explicabile și admirabil de exacte, sunt foarte greu de schimbat".

Doncev a fost cel dintâiu, care a introdus alfabetul latin in Basarabia.

Cărțile lui - "Cursul de limbă" (253 pagine), cu două suplimente, - "Gramatica" (130 pag.) și "Vocabulariu" (66 pag.), precum și "Abecedă" (163 pag.) lui, tipărită tot la anul 1865, au apărut parte cu alfabetul transitiv binecunoscut in România (litere cirilice și latine) parte cu alfabetul latin, obișnuit in timpurile acelea, care a fost introdus câtiva ani mai inainte in țară. .....Din viața lui am aflat că el a terminat liceul No.1 de băeți din Chișinău la anul 1839. La 2 Martie 1853 a fost numit profesor de limbă "moldo-vlahică" la acelaș liceu, in care a predat limba până la 1868, când a fost demisionat din cauza interzicerii predării limbei române in Basarabia. Restul vieții a fost secretar la epitropia azilelor de orfani. A murit la 1 Aprilie 1885.,....

Soția lui spune că era Român, că iubea mult limba și literatura noastră, Român dintre aceia, care "cu mândrie pot să zică: noi suntem Români!" (Cursul primitiv de limbă, pag.77)......

Un Român cu o conștiință atât de desvoltată, că ar putea servi ca pildă pentru mulți, chiar astăzi.....(+)

6 Iulie 1918.

STEFAN CIOBANU

(+) Din lipsă de spațiu am reprodus doar fragmente din Cap.I a biografiei lui Ioan Doncev, datorită f.Director al Invățământului din Basarabia, Stefan Ciobanu.)

NOTA: Bucățile publicate aci (versuri și proză) a căror autori sunt exclusiv poeți și publiciști basarabeni, au apărut in anii 1917 și 18 in diferite ziare și reviste basarabene, și au fost culese de O.Ghibu (in lucrarea deja citată), de unde le-am extras spre a le oferi cititorilor noștri. -

---

"Da, așa sunt făcliile neamului, când la ele stau adevărații luminători, cu o iubire către neam nemărginită. Munca lor in folosul neamului e fără păreche, - e o jertfă fără preț."(Preotul A.Murafa: Biserica și Școala.)

PAGINA TRANSNISTRIEI

GLAS DE PESTE NISTRU

Sărit-am Nistrul, pe malul stâng...
Eu, o viță a neamului român,
De mult suspin și jalnic plâng,
Că nu-s pe mine eu stăpân.

Numai Nistru știe a mea străinătate
Și a mea viață, amară, grea;
Numai el mă vede zi și noapte,
Cercând din malul stâng
Să fug in ceea parte.

Când mă uit la zare, spre asfințit,
Și văd cum păduri intunecoase
Acoperă munți și văi:
Văd câmpii imbrăcați cu flori frumoase,-
Și capre, oi zburdând prin ei,
Atunci se 'ncheie a inimii durere,
Și ca să zic ceva nu am putere.

ȘTEFAN BULAT

Invățător de peste Nistru

++ + ++

"Am de acuma 76 de ani; ca mâine voiu muri, da tot nu mă indur să se stângă moldoveneasca. De aceea foarte mă rog și vă poftesc să nu-i uitați nici pe Moldovenii de pe malul Nistrului cel din stânga, din gubernia Chersonului. Că toate satele pe malul Nistrului sunt moldovenești, da preoți mai mult Ruși. Și tare intuneric cu așa slujire. Foarte ni-i sete de preoți moldoveni, și nu-i avem...." (Din scrisoarea unui țăran din Transnistria - Mai 1917)

+ + +

La congresul ostașilor moldoveni, ținut in Chișinău in luna Octombrie 1917, ostașul TOMA JALBA de peste Nistru, in cuvântarea sa mișcătoare a spus intre altele: "Dar pe noi, fraților, cari suntem deslipiți de Basarabia, cui ne lăsați? Dacă ne veți lăsa, noi vom muta apa Nistrului, ca să nu mai fie zid despărțitor intre noi"

(Iustin Ștefan Frățiman: ROMANII DE PESTE NISTRU - Dec.1917, Op.c.)

DUH DE DÎRJENIE

Duh de dîrjenie, o Doamne, revarsă,
și de răbdare
făr' de hotare,
peste fruntea-mi de cremene, peste inima-mi arsă!..

N'au pită și sare ai noștri departe,
și toți ca pe flacări așteaptă,
răfuiala cea cruntă și dreaptă,
răfuiala de mîine, pe viață ori moarte!...

Tu, drmuri deschide-ne către soare-răsare:
să fim impreună
prin pîrjol și furtună,
când neamul intreg va sălta in picioare!...

ARON COTRUȘ

(Din vol. "Drumuri prin Furtună")

PE CARARI DE MUNTE

Dela stâna Găușoarei, ne-am croit drum prin desișurile de smeuriște, coborând până in valea Degnesei. Ne-am continuat drumul pe cărarea pietroasă ce duce printr'o pădure intunecoasă de molizi, ținând mereu dreapta părăului.

Degneasa in timp secetos nu e decât un mic părăiaș. In lunile cu ploi multe, insă, se transformă intr'un părău furios... După ce prinde șuvițele celor 4 izvoare ce vin din Oncești, face o scurtă cotitură și se repede, spumegând, spre Cheile Cibinului. -

După un marș de zece minute, coborâșul devine mai greu. Trebue să sari din piatră in piatră; bastoanele nostre cu cuiu in vârf se dovedesc acum foarte folositoare. De ambele părți coastele munților - din ce in ce mai stâncoase și povârnite - se apropie, valea devine tot mai ingustă. La un moment dat, privind in sus, nu mai zărești decât o fâșie ingustă din albastrul cerului... Și cerul - slavă Domnului - se menține senin, deși ciobanii dela stână prevestiseră "veac rău"....Tot mai des intâlnim brazi albi, cari pe alocuri alternează cu mesteceni și carpini. Molizii aproape c'au dispărut cu totul... Din când in când, strigătul ascuțit al ghionoaei - și sunt multe prin aceste lo-

FRAGMENT DE JURNAL DE ZI

Când flori de tristeți sug sevă din lutul din trup, mi - e dor de singurătatea mândră a unui burg părăsit.

Pe apele sufletului meu se plimbă ispititor bărcile tuturor vanităților sau păcatelor din lume...Deși unele nu sunt decât o cunoștință nouă, m'agit, ca Neptun ce se 'nfurie, inghițindu-le in valurile voinței...

Acum dispărut-au și ele...Am rămas singură in mijlocul unor cunoscuți gălăgioși, cu sufletul gol sau...altfel...

Flori de tristețe sug sevă din lutul din trup și nici azi nu mi-au spus drumul spre singurătatea mândră a Burg-ului meu părăsit...

Nu-mi amintesc ce-am făcut cu-atâtea frânturi de suflet sfios, ca un parfum de busuioc in răcoarea unei case de țară.

De ce am dăruit cu-atâtea gânduri, albe ca fulgii de nea, conturuti de tină, ce pluteau in păcate?

Dacă astăzi vântul s'ar duce s'adune petalele răvășite'n timp ale trandafirului altoit de tine pe mlădiță sălbatică a sufletului meu, mă intreb de l'aș risipi iar, ți-l-aș trimite ofrandă, ori l'aș păstra, reconstituire a unui frumos, descompus de zile goale sau putrede...?

IULIA CARAP

(PE CARARI DE MUNTE - urmare din pag.10)

curi - trezește ecoul văilor, părând un plânset prelung, intercalat de sughițuri...Am ajuns acum in fundul ponorului; munții par a sugruma in acest loc valea cu desăvârșire. Dar constatăm in curând c'a fost doar o iluzie optică: valea face o cotitură bruscă spre dreapta...Intrăm in Cheile Cibinului. In curând, un alt părău de munte, venind din stânga, se impreună cu Degneasa. Vuetul produs de apele repezi, ce țâșnesc printre stânci, devine deadreptul asurzitor... Inainte de a ajunge la așa numitul "Drum al Ursilor", ce coboară din Valare, aproape de Păltiniș, ne o prim să gustăm din minunata priveliște ce ni-se deschide in față. Sus de tot, deasupra vârfurilor brazilor, la o inălțime de peste 80 de metri, apare scăldată in soarele dimineții, o stâncă semeață. Trei mesteceni svelți străjuesc in vârful ei. O priveliște grandioasă! "Alpiniștii" sași din Asociația Carpatină Transilvaneană i-au dat acestei stânci numele de "Lorelei", in amintirea vestitei stânci depe malurile Rinului. Pe harta turistică scoasă de amintita asociație, incă in anul 1910, se poate citi in dreptul semnului care indică stânca: Lorelei.... Noi n'am găsit necesar să-i dăm vreun nume..românesc. Pe noi ne-au interesat prea puțin frumusețile munților noștri, cari, fără să exagerăm, se pot măsura cu multe din cele ale alpilor tirolezi...Bâlea, Bărcaciul, Podragu...Cindrelul și alte locuri minunate din munții Făgărașului și ai Sebeșului - și vorbim aci doar de Carpații meridionali - reprezintă adevărate comori din punct de vedere turistic...

Nic.Iancu-Păltinișanu

(Din "Munții Noștri")
- fragment -

+ + + **2 4 I A N U A R I E** + + +

COMEMORAREA UNIRII PRINCIPATELOR

BRAZILIA. - La Sâo Paulo, ziua de 24 Ianuarie a fost comemorată in cadrul unei reuşite serbări, organizate de Societatea Culturală "România", in sala de festivităţi a Clubului C.M.T.C. Au participat la serbare românii din localitate şi mulţi oaspeţi străini, prieteni ai coloniei române. Din partea emigraţiilor ţărilor subjugate de bolşevici au fost prezenţi: dl.Dr.Tuholski cu D-na - (Polonia), dl.Ing.Lubomir Zafiroff (Bulgaria), Contesa Le-Fevre in fruntea unei numeroase delegaţii a col.maghiare şi dl.Dr.J.Perse (Croaţia). Dl.Augustin Hila, presedintele Soc.Cult."Romania", salută asistenţa şi explică, in scurte cuvinte, oaspeţilor străini, semnificaţia acestei sărbători naţionale româneşti. A urmat conferinţa d-lui Prof.univ.Carato, inlimba portugheză. D-sa deşi brazilian, a dovedit a fi un bun cunoscător al evenimentelor istorice cari au dus in 1859 la unirea Principatelor Române, dar mai ales a ştiut să interpreteze cu o profundă inţelegere şi sinceră simpatie idealurile noastre de eri şi de astăzi. A vorbit apoi dl.Ion Roth-Jelescu, din partea Revistei "Căminul", relefiând invăţămintele şi indemnurile ce se desprind pentru noi, românii din exil, din actul dela 1859. La reuşita programului artistic ce a urmat, au dat preţios concurs: D-na A.Nicolau (canto), maestrul Italo Izzo (pian), dl.Puiu Cucu (cântece populare), D-ra V.Ghiţa (recitare) etc.etc.

SPANIA. - La orele 12 dim. s'a oficiat un Te-Deum de către Pr. Alexandru Mircea, rectorul Misiunii Române Unite in biserica Las Salesas din Madrid, la care au participat colonia românească din localitate şi un mare număr de prieteni spanioli şi din ţările de dincolo de "cortina de fier". La ora 6 seara a avut loc o serbare in sala festivă a Circului Medina. A vorbit dl.Jesús Suevos, Directorul General al Radiodifuziunei Spaniole. Dl.Crişu Axente a ţinut apoi o interesantă conferinţă despre Unirea Principatelor. La sfârşit s'a oferit celor prezenţi un vin de onoare.

ARGENTINA. - Ziua Unirii Principatelor a fost sărbătorită in capitala Argentinei cu un fast deosebit, in cadrul Frontului Libertăţii. Dl.Prof.Cornel Safta a vorbit despre insemnătatea zilei şi despre rostul Frontului Libertăţii in in lupta de eliberare a ţării noastre..

FRANŢA. - Asociaţia Studenţilor Români din Franţa a organizat la Paris o frumoasă serbare; a vorbit dl. Neagu Djuvara, după care s'a exxcutat un bogat program artistic.

AUSTRIA. - La Salzburg şi la Linz ziua de 24 Ianuarie a fost sărbătorită cu deosebită insufleţire. S'au oficiat Te-Deum-uri şi s'au organizat festivaluri cu program artistic, la care au participat şi mulţi compatrioţi saşi. -

CANADA. - In oraşul Widsor, s'a oficiat un Te-Deum de Pr.Nestorian Cicală. La solemnitatea comemorativă ce a urmat, cuvântul ocazional a fost rostit de dl.Prof.Dumitru Lungu. -

UNIREA PRINCIPATELOR

Pasagii din cuvântarea ocazională rostită de dl.Ion Roth Jelescu la 24 Ianuarie a.c. la serbarea organizată de Societatea "Romania" din S.Paulo.

Să incercăm astăzi, din acest cadru de vară braziliană, lăsând la o parte preocupările noastre zilnice şi descătuşaţi de orice gânduri grele, să parcurgem un drum peste ani inapoi, când in sunetele fanfarelor militare şi sub fluturările tricolorului românesc, incingeam pe pământul ţării noastre "Hora Unirii".

Cu tot frigul tăios al lunei Ianuarie, uitând duşmăniile şi neinţelegerile, tineri şi bătrâni, luminaţi parcă de o puternicăstrălucire interioară, serbam un eveniment, a cărui semnificaţie trecea dincolo de valoarea unei simple aniversări.

Aş dori ca şi astăzi, rechemându-ne amintirile, să ne lăsăm din nou purtaţi de aceleaşi gânduri, cuprinşi de aceiaşi atmosferă de luminozitate şi dragoste, atmosferă ce la fiecare 24 Ianuarie a stăpânit mintea şi sufletele atâtor generaţii...

Nu voiu face o incursiune in evenimentele istorice ce au dat naştere actului Unirii din 1859, fiind de toţi preabine cunoscute, ci mă voiu strădui să-i desprind urmările pentru viaţa noastră naţională, semnificaţia şi invăţăturile ce se pot trage din el pentru actuala situaţie...

Şi atunci, ca şi astăzi, au existat desigur, divergenţe şi opoziţie. Şi atunci, in mintea anumitor conducători, interesele personale, lăcomia şi pofta de mărire, vor fi jucat un mare rol..

Veacul al 19-lea insă avea o mare misiune de implinit. In toată Europa, mişcările revoluţionare naţionale erau in plină desfăşurare. Timpul şi istoria se cereau implinite...Acei ce au reuşit să recunoască din timp mersul istoriei, trecând peste interesele personale sau de castă, după lupte grele şi sângeroase, au redeschis natiunilor lor un drum nou in istorie, plasându-le pe linia chemării lor fireşti şi dându-le un sens real existenţei lor pe această lume........

Dacă la toate celelalte popoare europene unitatea naţională nu s'a putut infăptui fără vărsare de sânge, iată că românii din cele două Principate au avut o şi mai mare inţelegere faţă de cursul istoriei. Privind inapoi in istoria dureroasă dar tocmai prin aceasta măreaţă a neamului nostru, vedem cum conducătorii de atunci au reuşit să-i desprindă sensul şi să-şi dea seama, că faţă de permanentele pofte de stăpânire ale Rusiei de o parte şi lăcomiei fără de margini ale Porţii Otomane de altă parte, nu era o altă cale decât injghebarea unei unităţi naţionale, care să se poată opune categoric şi eficient oricăror altor incercări de subjugare sau desfiinţare naţională...

Au lăsat deci la o parte, acei conducători, duşmăniile, au zugrumat in ei toate pornirile şi interesele personale, şi printr'un act solemn şi curajos, care a zguduit sufleteşte intreg neamul românesc, şi-au intins o mână frăţească şi aşa au incins "hora" din care s'a născut România....Acest act a avut adânci repercursiuni in toată viaţa noastră naţională de mai târziu. El a dat generaţiilor următoare impulsul şi tăria de a voi şi de a infăptui Independenţa, - Regatul, - Unirea cea mare. Tot acest act a condus la recunoaşterea....că un popor care şi-a pierdut credin-

ţa,care nu mai e capabil de idealism şi nu mai poate simţi măreţia unei datorii sau misiuni de implinit in istorie,inseamnă că şi-a pierdut sensul existenţei lui...Şi că in ultima analiză,un popor trăeşte atâta timp cât mai este in stare să creeze,şi mai ales să creeze o aristocraţie a inaltelor valori morale,care să-l poarte pe culmi de glorie in slujba umanităţii. -

Dacă veacul al 19-lea a fost veacul injghebării statelor naţionale şi implicit readucerea pe linia lor istorică,veacul al 20-lea şi-a anunţat apariţia cu alte coordonate. Acest veac trebue să fie veacul marilor impliniri interioare,a sudurii sufleteşti dintre indivizi şi al intelegerilor dintre popoare. Cei ce n'au inteles acest lucru şi au strâmbat cursul istoriei, au deslănţuit demonismul caracteristic zilelor actuale, o eclipsă, care, incepând cu 1939 incă nu şi-a găsit sfârşitul, - şi cineştie cât va mai dura,dacă omenirea nu se va trezi la timp.....

Astăzi,mai mult ca oricând,cel puţin in faţa avalanşei pericolului bolşevic,toate naţiunile europene ar trebui să-şi dea mâna şi, unite, să pornească curajos şi bărbăteşte in inclestarea cea mare, pentru a salva ce mai este de salvat. Să-şi dea seama că toate interesele de moment,interesele de naţiuni izolate, nu sunt şi nu insemnează nimic in faţa marelui imperativ istoric de a salva civilizaţia şi cultura creştină şi a-i reda adevăratul ei conţinut de purtătoare de inalte valori morale,fără de care omenirea ar cădea in animalitate sau ar inceta de a mai exista. Iar dacă naţiunile ce mai sunt incă libere şovăesc, să dăm noi un exemplu viu, - noi cei ce am reuşit să scăpăm de sub tirania cutropitorului, dându-ne mâna, şi punând piatra fundamentală a unei astfel de inţelegeri...Să acţionăm de aşa fel,ca să putem atrage atenţia şi sprijinul acelora ce astăzi, in primul rând, poartă pe umerii lor destinele omenirei. Această intelegere şi unire să nu fie rezultatul numai al unui moment de circumstanţă, ci să poarte in ea sâmburele unui consens cu proecţii peste timpuri. Aceasta nu inseamnă că vom desfiinţa naţiunile. Orice naţiune are dreptul de atrăi viaţa ei proprie,liberă şi neimpiedecată in desvoltarea ei culturală,spirituală,socială etc. Naţiunile sunt şi rămân realităţi istorice,peste cari nu se poate trece...Trebue insă să ne educăm naţiunile de aşa fel, ca ura şi neincrederea,şovinismul şi mândria oarbă să dispară, nu numai din sufletele indivizilor anonimi,ci mai ales din acelea ale conducătorilor lor responsabili. Să punem ca bază a inţelegerii noastre dragostea creştină,fără de care nimic nu va avea durabilitate...

Şi astfel versurile lui Vasile Alexandri,pe care in fiecare an le-am cântat cu atâta căldură şi voe bună,vor prinde o semnificaţie şi mai adâncă şi vor putea să fie insuşite şi de alte neamuri şi de toţi cei ce trăesc in ei tragedia momentului şi nu fug de istorie, ci jertfesc pentru implinirea ei. -

DE UNDE VINE DESUNIREA NOASTRA?

Nu ştiu cum o fi prin alte ţări,prin alte colonii româneşti, ştiu doar cum se prezintă lucrurile in colonia noastră. Sau să fiu mai exact: am auzit, am văzut - timp de peste un an - ce se petrece aici,la noi, şi mi-am format o părere. In primul rând am putut constata că in S.P. animozităţile şi fricţiunile intre români, rareori sunt de ordin politic,partidar, ci mai cu seamă de ordin personal. La baza acestor duşmănii,cari unuia ce priveşte afară i-se par deadreptul copilăroase,ridicule, rezidă in unele cazuri invidia,in altele amorul propriu rănit sau pur şi simplu un complex de inferioritate ce se manifestă la unii indivizi intr'un mod cu adevărat bizar. Găsesc că sunt prea mulţi din aceia cari cu orice preţ vor să "conducă", să fie in fruntea celorlalţi să fie ascultaţi,admiraţi şi lăudaţi. Un fel de egocentrism exagerat,care şochează pe mulţi. In această ordine de idei, aş putea spune că mentalitatea care domneşte este următoarea: o iniţiativă luată de MINE in cutare sau cutare chestiune de interes românesc local, am pretenţia de a fi primită,susţinută şi aplaudată de toţi. Aceiaşi iniţiativă, luată de un altul, n'o mai găsesc bună..O critic cu vehemenţă,ii găsesc nenumărate scăderi, şi la nevoe mă leg de persoana căruia ii aparţine,pentru a o defăima şi a o face imposibilă in faţa lumii. E foarte dureros acest lucru. Am auzit că şi prin alte ţări unde trăesc români,se intâmplă cam tot aşa. Apoi mai sunt şi din aceia cari singuri nu sunt in stare să facă vre-o treabă, dar nici pe alţii,mai capabili nu-i lasă să facă. Ii bârfesc, ii sapă,le pune fel şi fel de beţe in roate. Spiritul de asociere, de colaborare in vederea realizării unor lucruri de obştească utilitate, nu există mai de loc. Tocmai din cauzele amintite mai la inceput. Este deadreptul de admirat,in schimb, cât de repede se găsesc şi se solidarizează intre ele elementele pornite pe critică, cu intenţia de a zădărnici sau a compromite ceeace alţii incearcă - sau au reusit să realizeze! - Stând de vorbă cu unii şi cu alţii, am putut vedea că o bună parte din lumea românească de aici e constituită, vorbind aşa, pe mici grupuleţe de interese şi tendinţe, - aproape toate insă cu caracter negativist. Sunt aşa zisele grupe "anti". A aduna şi organiza un grup "pro"-ceva, s'a dovedit a fi un lucru extrem de greu, sau in orice caz,astfel de injghebări sunt ameninţate a se descompune mai curând decât am crede,fărâmiţându-se in grupuleţe "anti". - E trist, dar din păcate aceasta este realitatea! Şi toate acestea, pe timp ce trece, accentuiază tot mai mult desbinarea dintre noi.... V.B.

+ + +

Părerea mea este că desunirea dintre noi provine foarte mult din faptul că nu ne dăm silinţa a ne cunoaşte mai bine. Iată spre exemplu pe concetăţeanul Y. Nu l'am văzut decât odată şi n'am schimbat cu el nici un cuvânt. Nu-mi place mutra lui! Nu ştiu nici eu de ce. Imi pare grozav de antipatic! Il inconjur. In curând această antipatie - operând telepatic - devine reciprocă Si astfel primul pas e făcut. Terenul e netezit pentru a deveni intr'o bună zi duşmani. Dacă aş fi stat de vorbă cu Y mai des, m'aş fi putut convinge că zâmbetul acela "sarcastic" depe

buzele lui, departe de a fi avut caracterul bănuit de mine, - e zâmbetul lui obişnuit in momente de jenă. Deci cu totul altceva decât am crezut eu! - Şi pentru atât lucru m'am pornit să-l dușmănesc..!

O altă mare greşală este că nu incercăm să ne explicăm cu concetăţeanul cu care am avut vre-o eventuală neinţelegere. Adeseori e-vorba de un "mal-entendu", care printr'o explicaţie,dela om la om, se rezolvă cu uşurinţă, renăscând intre cei in cauză, bunele raporturi de mai inainte.

Pe X il cunoec de mai bine de doi ani. Nu ne-am avut rău. A fost in repetate rânduri in casă la mine, şi eu la el. Ce să vezi: mai acum trei săptămâni l'am intâlnit. Imi părea foarte jenat. A indrugat câteva cuvinte convenţionale şi pretextând că e grăbit, şi-a văzut de drum. Am dat din cap nedumerit. Inainte de 10 zile l'am văzut intr'un bar. Când m'a observat,a intors brusc capul,prefăcându-se că nu mă vede. De o lună n'a mai dat pela casa mea. In schimb am auzit că mă vorbeşte de rău,pe unde i-se oferă prilejul. Pot să afirm cu mâna pe inimă: nu i-am făcut acestui om nici un rău. Sau in tot cazul,nu sunt conştiu de a-i fi făcut. Ce o fi avut oare omul cu mine? Numai el şi Dumnezeu ştie...Oare n'ar fi fost mai frumos să fi venit să-mi spună deschis,cu ce i-am greşit de s'a supărat atât de rău..? Mai ştii? Poate să-i fi greşit cu ceva, fără să ştiu. In acest caz,desigur, i-aş fi cerut iertare. Lucrurile s'ar fi impăcat. Aşa ar trebui să fie intre creştini. -

\+ + +

Lumea zice că "românul e născut poet", iar Kant spunea: să nu credem tot ce spune lumea,dar nici să nu credem că ceeace spune e cu totul fără temei... In tot cazul, s'a dovedit că românul are o fantezie extrem de bogată. Cei cari au venit in Brazilia,au părăsit domeniul poetic,intrebuinţându-şi bogata fantezie in direcţii mai practice: au devenit inventatori. Dar e cunoscută vorba din bătrâni: românului i-e greu până se apucă,că de lăsat se lasă cât ai bate 'n palme. Cum mania de a inventa le-a intrat cu vremea 'n sânge, unii din ei au ales un alt teren, mult mai comod şi in acelaş timp foarte eftin, pe care pot da frâu liber spiritului lor inventiv: inventează vorbe şi fapte pe seama altora. Pentru acest fel de"invenţii" n'au nevoe de laboratoare speciale,de materii prime,nici de capital. Aci doar fantezia operează,iar stimulentul ei e mai intotdeauna: răutatea.

Vă intrebaţi ce legătură au toate acestea cu titlul sub care imi permit a depăna constatările de faţă? Au, cum să n'aibă! Căci nu mă refer la aşa zisele "bancuri" inofensive făcute de unii pe seama altora,din pur spirit de umor, ci la acele lansări de zvonuri tendenţioase cu repercusiuni adeseori incalculabile, menite să propage zizania şi desbinarea in insăşi colectivitatea românească.

Avem din nefericire destule exxmple. Mă voiu mărgini a da un singur caz mai recent. Veţi putea judeca apoi,câtă neincredere, desorientare şi adversitate poate semăna intre compatrioţii noştri acest spirit inventiv sui generis a unor răutăcioşi sau simplaminte iresponsabili.

Este cunoscut faptul că aproape in toate ţările din lumea liberă a Occidentului,au avut loc in ultimul timp luări de contact intre emigraţiile naţiunilor subjugate de bolşevici,in scopul de a se găsi calea potrivită pentru o colaborare mai strânsă intre aceste emigrante,care,fiecare in parte,luptă pentru acelaş ideal: eliberarea patriei.

Astfel s'a intâmplat şi la S.Paulo.Au participat la această intâlnire amicală 6 naţiuni ale "cortinei de fier". A fost o primă luare de contact,in care toţi au fost de acord că, dat fiind duşmanul comun,lupta noastră impotriva acestuia nu poate da rezultate decât dacă este dusă in comun...

N'a trecut mult timp dela aceasta şi"oficina de invenţii" a şi lansat bomba zilei, care, după cum ne comunică martorii cari au asistat la "explozia" ei, a avut loc intr'o Duminică...

Ştiţi ce au făcut cei trei români cari,invitaţi fiind, au participat la amintita intrunire? Nici mai mult,nici mai puţin: "au impărţit Ardealul cu ungurii!"

Şi zvonul a pornit ca din puşcă,impodobit fiind treptat cu diferite floricele. Şi a pătruns prin casele românilor (probabil asta se şi urmărea) umplându-i de indignare.

"M... lor! Au vândut Ardealul nostru ungurilor!.."

Acum spuneţi şi Dvs.: să râdem sau să plângem? -

N.-S.P.

CE SE PETRECE IN LUME

\+ Din toate câte s'au petrecut in lume,in ultimul timp,moartea dictatorului roşu,Iosif Vissarionovici Stalin,a fost cel mai discutat şi comentat eveniment. Moartea celui mai fioros dictator din câţi a cunoscut istoria,a dat loc in presa mondială la fel şi fel de pronosticuri cu privire la linia pe care o va urma de acum inainte Rusia Sovietică.Ba s'a susţinut chiar,că odată cu dispariţia genialului tătuc,comunismul se va duce de râpă...Nu credem că e de vre-un folos să venim şi noi cu comentarii. Vrem doar să subliniem cu acest prilej că biruinţa asupra cotropitorului din Răsărit,depinde mai ales de unitatea şi tăria noastră,şi mult mai puţin de slăbiciunea adversarului...Dacă vrem ca biruinţa Binelui asupra Intunericului să fie reală. -

\+ Războiul din Coreea. - Comuniştii au propus recent,reluarea tratativelor de armistiţiu. Insă avem dreptul să ne indoim de rezultate...socotind după cele intâmplate până acum. -

\+ Situaţia in Kenya (Africa) e gravă.Teroriştii din asoc.Mau-Mau au luat cu asalt un depozit de arme,dedându-se apoi la acte de barbarie impotriva populaţiei indigene,credincioasă stăpânirii.Sunt sute de morţi şi răniţi. Anglia a trimis grabnic intăriri. -

\+ Deasemeni se inregistrează o nouă şi mai acută tensiune intre Egipt şi Marea Britanie. Tot pe chestia Suezului. -

\+ Premierul francez René Meyer a plecat intr'o vizită oficială in St.Unite. Presa acordă o deosebită importanţă faptului. -

\+ Germania a fost prima,intre statele semnatare,care a ratificat convenţia referitoare la creerea Armatei Europene. Faptul a fost salutat cu o vie satisfacţie de St.Unite, şi aspru criticat de Rusia Sovietică şi statele vasale ei. -

0000000000000000

0000

- ŞTIRI ŞI INFORMAŢII -

13 Ianuarie

In biserica din Majadahonda s'a oficiat in această zi, un parastas pentru odihna sufletelor eroilor noştri Ion I.Moţa şi Vasile Marin, de faţă fiind grupul legionarilor din Spania, dl.Luis Beneyto şi autorităţile locale. După terminarea slujbei religioase, toţi cei prezenţi s'au indreptat spre locul unde acum 16 ani au căzut cei doi luptători pentru Christos, loc care e străjuit astăzi de o masivă cruce funerară, pentru a depune o coroană de lauri. A vorbit dl.Puiu Traian, iar corul a intonat imnul Moţa-Marin.

La 18 Ianuarie a.c.,profesorii şi elevii unui colegiu militar din Madrid,au participat la liturghia oficiată in biserica sătească din Majadahonda,mergând apoi cu toţii spre a depune o coroană la Cruce. Subdirectorul Colegiului,dl.Figueroa,a făcut o lecţie elevilor despre insemnătatea şi valoarea martirilor români căzuţi intru apărarea crucii.

S'au oficiat parastase pentru cei doi martiri aproape in toate ţările in cari se găsesc actualmente emigranţi români.

Din Madrid ne vine trista veste a incetării din viaţă a vrednicului şi neinfricatului luptător naţionalist
CRIŞU AXENTE
Legionarii au pierdut un camarad bun,un luptător ales şi un gânditor subtil; emigraţia noastră un distins patriot. - Dumnezeu să-l odihnească in pace!

Tot la Madrid, in seara zilei de 3 Februarie a.c. s'a stins din viaţă, VIRGINIA COTRUŞ, soţia poetului Aron Cotruş.
Inmormântarea a avut loc in ziua de 5 Februarie. Au luat parte la inmormântare Colonia Română in frunte cu Preşedintele Comunităţii,dl.George Demetrescu,precum şi un mare număr de personalităţi ale literaturei,artei şi ştiinţei spaniole.
Virginia Cotruş,originară din Galaţi, a fost o bună româncă şi o neobosită scriitoare.Activitatea ei literară desfăşurată in Spania,a adus o preţioasă contribuţie la cunoaşterea valorilor culturale ale patriei noastre in Spania. - Fie-i memoria binecuvântată!

La 8 Ianuarie s'au implinit 80 de ani dela naşterea distinsului Român şi Bărbat de Stat, IULIU MANIU, aruncat in neagră şi nedreaptă temniţă de cotropitorii Ţării noastre. A fost sărbătorit cu acest prilej in diferite centre ale ţărilor in cari se află români.

DIN ARGENTINA. - Dl.Dr.N.Toculescu,mare industriaş român stabilit in Buenos Aires a infiinţat o fundaţie culturală care are de scop promovarea publicaţiilor româneşti cari vor apare in Argentina. Un alt meritos scop urmărit de această fundaţie este infiinţarea unei şcoli româneşti in capitala Argentinei. -

+ + + + + STIRI DIN ŢARA + + + +

\+ Pentru o mai grabnică rusificare a populaţiei din R.P.R.,s'au infiinţat in cursul anului scolar 1951/52 peste 6000 de cursuri de limba rusă de ciclul I cu 132.000 elevi şi peste 400 cursuri de ciclul II cu 5000 studenţi.

\+ Intre guvernul R.P.R. şi cel Iugoslav au avut loc in toamna anului 1952 schimburi de note de protest, conţinând acuzaţii reciproce. Astfel Iugoslavia a protestat pentru faptul că insărcinatul cu afaceri iugoslav a fost molestat şi chiar brutalizat de poliţiştii români in trenul de Constanţa. Guvernul R.P.R.susţine că cel in cauză,impreună cu insoţitorii săi,au fotografiat instalaţii secrete,din R.P.R.

\+ In cursul lunei Decembrie 1952, s'a ciocnit in Dardanele,motonava "Transilvania" cu un vas sovietic. Fiind grav avariată, "Transilvania" a fost dusă pentru reparaţii la Istambul.

\+ Intr'o inchisoare din Bucureşti, a incetat subit din viaţă D. R.Ioaniţescu, fost Ministru.

\+ Pentru descoperirea adăposturilor de iarnă ale rezistenţilor din munţi, au fost mobilizate diverse grupuri de aviaţie din R. P.R.

\+ Optzeci de copii coreeni sosiţi la Arad,au fost incartiruiţi pela diferite familii.

\+ In oraşul Braşov au fost din nou răspândite manifeste cu conţnut anti-comunist.

\+ In regiunea Avrigului (pe linia Sibiu-Făgăraş) sunt indicii că s'ar fi construit importante depozite de muniţie subterane.

\+ In Cisnădia-Sibiului un mare număr de locuitori,in majoritate saşi,au fost siliţi să-şi părăsească in grabă casele,cedându-le pe seama trupelor sovietice cari au fost incartiruite aci.

\+ In apropierea comunei Bogata Olteana (T.Mare) a fost prins şi executat pe loc,partizanul M.Tudor,căutat de multă vreme de Securitate.

\+ In urma inexplicabilei explozii ce s'a inregistrat la o fabrică depe Şoseaua Pantelimon, care se presupune că ar fi fost pusă la cale de saboteuri, Securitatea a operat o serie de arestări. -

---

CARTI POSTALE DE PAŞTI,româneşti, - pot fi procurate la Redacţia noastră. Costul unei cărţi postale Cr$ 5,00. Deasemeni cartoline format mic, cu subiecte şi text românesc (Christos a inviat) - preţul Cr.$ 1,00.

o o o A apărut in editura "Cartea Pribegiei" cartea D-nei E. Mihaescu,intitulată "CITIND BIBLIA". Este o carte interesantă, care ne introduce in multe taine ale sfintei scripturi,căutând să ni-le tălmăcească pe 'nţeles. Citind-o, ne simţim indemnaţi a ne rupe de nimicniciile zilnice in cari ne complacem şi a ne preocupa mai mult de suflet,căutând totodată a reface contactul cu Creatorul nostru. Lucrarea cuprinde 292 de pagini. o o o

DIN ANECDOTELE ZILEI

- Praga,1953. La un colt de stradă staţionează un superb Pakkard. E lung,suplu. Mult lac şi nikel strălucitor. Un trecător,cu mâinile la spate,se opreşte. Priveşte maşina cu admiraţie. Timp de câteva minute rămâne adâncit in contemplarea acestei minunăţii a technicei. Un alt trecător se apropie. Şi el rămâne extaziat la priveliştea automobilului."Minunată maşină," zice el. Urmează o lungă privire,aruncată de primul trecător asupra celui de-al doilea. Apoi catadiceşte a zice şi el: "Da,minunată maşină! Acesta este progresul ce-l datorăm exclusiv Tătucului Stalin." Al doilea trecător se uită surprins la primul, şi exclamă: "Bine, dar Dvs.nu vedeţi că e o maşină americană? Se vede că nu cunoateţi mărcile de automobile..." La care primul ii răspunde: "Hm, mărcile de automobile lecunosc prea bine. Dar nu vă cunosc pe Dv." -

---

S'A PRIMIT LA REDACŢIE: LIBERTATEA,II.17-18 şi III.19-20; VESTITORII, II.5; LA NATION ROUMAINE,VI.1o6,107,108; VATRA,no.24,25,26; TRIBUNA ROMANA,6 şi 7; VERS, II.4; PATRIA,IV.11-12; BRUECKE ZUM WESTEN,I.3; ROMANIA MUNCITOARE no.13; CAHIERS DELA ROUMANIE OUVRIERE (supliment francez al"României Muncitoare"); INŞIR'TE MARGARITE,II.7-8; DACIA no.10.
Cărţi şi broşuri: MICA ANTOLOGIE AROMANEASCA de C.Papanace şi DOINE de V.Alexandri - ambele in edit. Bibliotecii Române din Freiburg; TELELEU,poeme de Al.Petru Silistreanu - Colecţia "Exil" Rio de Janeiro. -

---

Revista "Căminul" mulţumeşte pe această cale tuturor acelora,cari cu prilejul Sf.Sărbători ale Crăciunului şi Anului Nou, i-au trimis urări şi-i roagă să primească la rându-le,aceleaşi bune urări din partea "Căminul"-ui.

Sf.Sa Păr.Ştefan Bentia,titularul Misiunii Române Unite di Brazilia,anunţă că in acest an sf.slujbă a Invierii va fi oficiată la orele 11,45 noaptea (Sâmbăta Paştilor) la Biserica din Rua do Carmo. -

o o o o
o

"CAMINUL" - Redacţia şi Administraţia: Nic.I.Păltinişanu, -
Rua José Antonio Coelho 629,São Paulo
Brazilia